

Škafaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvoŕijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pletobine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Haročnina za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Sam ni vedel, zakaj se mu je dozdevala da je težek kamen padel raz njegovo sram. Odslej jo je gledal s podvojenim zaničjem. Dozdevalo se mu je, da tudi ona tu in tam, nanj, in ko je navlašč pogledal v strano, naglo na njo, tedaj sta se njima

se z vladno — miloščino. Država od nas živi, ne mi od države, vlada ne sme misliti, da se bomo zdaj ali še kdaj plazili po kolenih pred njo, zato morda, ker ji predseduje zdaj baron Gautsch. Niti tega, niti nemško prusko barvane druhali se ne smejo naši poslanci bati! Klin s klinom!

Vlado je pred nemštvom strah, najbolj pa pred židovskim liberalizmom. Mi se teh obeh ne smemo bati.

Resni časi se bližajo za nas. Če se ne zoprstavimo pošastnim navalom nemškega nasilstva in preziranju vladnemu, nas bo politično rokovanjšvo utopilo v žlici vode in oropalo še tega, kar smo si v teh 48. letih priborili. In kaj bo s prihodnostjo našega zaroda, če bomo roke le križem držali in jadikovali, mesto bojevali se za svoj obstanek in pravice, ki nam gredo. Le pogledjmo okoli sebe, kako nas zajema vsakršno politično roparstvo. Med nas se umetno meče nemško razposajene elemente, utihotaplja mreža v katero bi se nas vjelo in ugonobilo, mi pa — spimo! Z neustrašenim bojem priborili si bomo le častno zmago, rešili narod pogube ter doživeli veselejše in raznih daril polno „božično drevesce“, torej: Na delo za sveto slov. stvar!

Avstrijsko pangermanstvo, vlada in Slovani.

Grof Taaffe je, nastopivši vlado pred vsem obelodanil v državnem zboru svoj program, ki je imel za avstrijske narode vsaj toliko tolažilnih obljub v sebi, da so smeli upati ti na mirni razvoj in užitek političnih pravic, ki jim seveda po naravi kakor zakonu gredo. V tem programu stal je tudi žugajoč mejni kamen — za nikdar sito nemštvo seveda —: „Slovanov ne bom pustil na steno pritiskati!“ . . . To je bilo pred petnajstimi leti. . . .

Od tedaj je preteklo torej že nekaj let in marsikaj se je v naši notranji politiki spremenilo. . . . Pod Taaffejem smo avstrijski Slovani smeli upati vsaj nekaj uspehov; takrat je bila naša združena levica v opoziciji in milo javka iz svojih kotov imela Taaffejevo vlado, ki je tedaj imela oporo prof. Ljubi v desnici in v tistem nekdanjem „obroču“.

Morda bi bili dosegli še več uspehov v političnem svojem boju pod grofom Taaffejem, da je še ostal na krmilu. A grof Taaffe je šel, kakor je šlo že mnogo drugih ministerskih predsednikov! Vrgla ga je njegova lastna volilna reforma, katere izvesti ni bil kos vsled nasprotujočih elementov; in po 14letnem bojevanju zapustil je vladno krmilo ter zginil s pozorišča. Takrat se je našim Nemcem odvalil zopet težek kamen od njih nemškega srca! . . .

Od grofa Taaffeja do grofa Badenija nismo imeli nič stalnega, marveč le provizorično urad-

niško ministerstvo, ki je Nemcem nekoliko sape vzelo, nam Slovanom pa — dražega časa in nad. . . Zdaj pride pa Badeni s tisto vsaj nazvano „železno roko“, vzame krmilo v roke, zbornica se mobilizira in prične se — politično, gospodarsko, kulturno in socialno delo, rešitev teh budih in trudapolnih ulog, dokler Badeni ne izda za Češko in Moravsko jezikovnih naredeb. Zdaj začelo je goreti, — tlelo je že nekaj časa poprej! . . . Grof Badeni pade!

Če hočemo vestno soditi stvar, priznati moramo, da je bil grof Badeni mož, ki bi bil z resno voljo, večjo neustrašenostjo in previdnostjo, dosegel lepe uspehe za državo, vlado in nemške narodnosti, toda mož se je prenačil; bil je nekako zapeljan od prevelikega zaupanja, ki ga je pri kroni užival in odveč je računal v svojo moč in politično modrost. Njegove napake pa so nemški liberalci in nacionalni elementi v državnem zboru spoznali, jih uporabili v svojo korist in nastopili pot rogoviljenja kakoršnega od 1848. leta sem Avstrija še ni imela!

Iz prej že razvjenega avstrijskega nemštva nastala je ošabna in divja tolpa, uprla se vladi, državni avtoriteti in vsemu javnemu redu, strmo glavila ministerstvo in odkrito pokazala, da so ti njeni izbruhi le enaki pangermanskih idej, ki jih hoče uveljaviti in uresničiti v Avstriji v sedanjem času, in jo tako pripraviti počasi za — nemško provincijo! In baš pri tej nemškej druhali se je povsod pokazalo, kaj stori vse složnost in resna volja. Tega uprizorjenega revolucionarnega rogoviljenja ustrašila se je vlada, ustrašila oblastva, ustrašili merodajni krogi, in Nemci so nesli z bojišča moralno zmago, ki jim zdaj v Avstriji ne bo dala nikdar več mirovati ni proti vladi ni proti — nam Slovanom! In mirovali ti Nemci ne bodo!

Kaj nam je torej v bodoče storiti, da uženemo v kozji rog nemško ošabnost in razposajenost, od vlade pa da dosežemo, kar nam ima dati? — Stopiti nam je v boj na celej črti in složno delovati, pa neutrudljivo, odločno in resno postopati napram vladi, kakor napram skupnemu sovražniku. Če bomo pa razkosani in neednini se bojevali, bomo trud zastoj in zgubiti znano še to, kar smo si z velikim naporom v teh petdesetih letih priborili. Pred vsem pa je treba, da ostane državnozborna večina stanovitno složna, kakor si je obljubila in da se strogo drži svojih od vseh strank danih obljub! Naj se pajdaši vlada z Nemci kolikor hoče, naj so ti razposajeni ali divji kolikor hočejo, mi Slovenci moramo enkrat doseči za Spodnji Štajer, Korotan in Primorje najmanj toliko uspehov, kakor jih uživajo že kranjski Slovenci, deležni moramo biti vsih pravic v državi, ki nam gredo, in ne pustiti se strašiti od vsakega ministerskega lakaja. Dokler pa nismo složni in odkritosrčni drug proti drugemu, ali dokler bomo iskali pred vsem drugim osebnih koristi in vne-

mar puščali narodne interese in pravice, ostali bomo teptani in zaničevani od vsakogar, kakor smo bili do zdaj, i vlada kot avstrijsko nemštvo bodeta roko v roki pogumno pripravljala Avstrijo za — nemško provincijo. Torej: U boj, u boj! . . .

Celjske novice.

Vsim cenjenim dopisnikom, naročnikom, prijateljem in znancem želimo vesele božične praznike in srečno novo leto!

Uredništvo in upravništvo „Domovine“.

(Spodnještajerski jubilejski zak. 1) Na drugem mestu smo natisnili zopet okoli za zbiranje tega zaklada in prosimo prisrčno vse rodoljube, posebno pa okrajne in občinske zastope, posojilnice in hranilnice, da ob letnih proračunih naklonijo temu zakladu primerne doneske, da se nam pomnoži število domačih gospodov v vseh strokah javne uprave. Naših ljudi še zmerom premalo študira. Da jih bo dosti, podpirajmo jih!

(Imenovanje.) Celjski rojak, g. Ivan Končan imenovan je asistentom pri južni železnici in sicer za postajo Spielfeld.

(Občni zbor „Celjskega pevskega društva“) vršil se je dne 18. t. m. v „Narodnem domu“. V odbor so voljeni nastopni gospodje: predsednikom dr. Jos. Karlovšek, namestnikom L. Rebek, tajnikom H. Sax, blagajnikom Alojzij Trček, odbornikom pa učitelj Fr. Krajnc in M. Zor. Sklenilo se je kakor hitro mogoče ustanoviti mešan zbor ter redni teoretični pouk. Nadalje začel bo odbor takoj nabirati zneske, da si omisli društvo svojo zastavo. Ker je g. dr. Ravnihar tudi za nadaljno dobo obljubil ostati pevovodja, nam je najboljšje poročstvo, da se to mlado društvo, ki šteje sploh vzgledne in neumorne ude, v kratkem času plodno razvije. Prosimo le vse celjske narodnjake in narodnjakinje, da pristopijo mnogobrojno k temu krasnemu društvu, naj si bo kot izvršujoči ali podporni člani.

(Opera „Trubadur“) pela se bode zagnatovo dne 6. januarja 1898. leta v „Narodnem domu“ v Celji. S tem opozarjamo vse cenjene narodnjake izven Celja, ki se žele udeležiti te krasne predstave.

(Celjski očetje igrajo z občinskim denarjem marjaš) Za prihodnje leto vzprejela je mestna občina v proračun 83.872 gl. 47 kr., a dohodkov v pokritje ima le samo 56.435 gl. 35 kr. Primanjkljaja vidijo že v zanaprej 27.437 gl. 12 kr., a to mestne očete ne moti, da ne bi odmerili „Südmarki“ prispevek navadne vsote, da ne bi omislili policiji za novoletna darila — novo bliščočih „pickelhaub“. V proračunu še tudi ni prispevka za popraviljanje Derganzovega bicikla, za smolo bakljam, za vedno sube „šlauhe“ „fajerbera“ in za mnoge, mnoge druge „postranske potrebe“ celjskih Nemcev. To bo seveda zopet nekaj tisočakov tvorilo. Kako in od kod si mislijo primanjkljaje pokriti. Nič ložjega nego to. Na vse posredne davke naloži

čala. Zarudela je kakor roža in povsila sramožljivo oči. Ko je kmalu potem odšla, zrl je zanj, in ko je bila vže precej oddaljena, pripognila se je, pobrala cvetlico, ki ji je padla iz rok in pa še enkrat se ozrla po njem.

Bil je od tega dne premenjen. Mislil je le na njo, le na njo, vse drugo je zatemnela ta jasna podoba. Hodil je v mestni vrt, a neizmerna sreča se ga je polastila, ko jo je čez nekaj dnij zopet zapazil na klopi.

In končno sta se seznanila. Kjer srce čuti, tam tudi usta dolgo ne molče, in nekega dne ji je povedal, da jo ljubi in obožava. Povedal ji je, da je sicer le priprost poštni uradnik, a plača zadostuje, da preživi milo ženo.

Ona je bila sirota. Mati, vdova po uradniku, jo je z naporom vseh svojih sil dala izobraziti, in ko je umrla, bila je njena hčerka odgojiteljica v hiši grofa R. Albina ni imela premoženja, a bila je dobro odgojena in življenja se ji ni bilo bati. Tudi ona je ljubila lepega moža, ki jo je bil za roko. Na njegovo vprašanje mu je povedala, da je revna, in ako jo hoče kot pripravljena, biti mu spremljevalka v

po tem sledila mu je kot verna spremljevalka njegovo, ki je bilo sicer majhno, popolnoma zadoščevalo.

V spominu nočnega sprehajalca vrstile so se krasne slike mladega zakona. Ako je odšel v urad, spremila ga je do stopnic, ako je prispel iz službe, objelo ga je dvoje mehkih ramen. Da, da, tedaj je bil res srečen.

A po teh krasnih spominih jeli so se oglašati drugi, ki niso bili več tako vznešeni. Polagoma je začel čutiti, da njegova plača jedva zadostuje potrebam. Ni sicer moglo dolgo trajati, da postane oficijal, toda mrzelo mu je, da mora še ta čas tako skopo živeti — in nekega dne je čutil, da se kesa vsled prenačle ženitve. Od začetka je svoji ženi prikrival te misli, a kmalu jele so pikre besede iz njegovih ust zbadati ženo, ki ni drugega prinesla v zakon, kakor skromno balo in pošteno ime. Revica je silno trpela od tihdob. Ko ji je jel njeno revo v oči metati, tedaj se je tudi v njej probudila mržnja do njega, kojega je tako gorko ljubila. Vedno huji prizori so se pojavljali. Ona je bila uverjena, da je je sit, in da se je hoče zbaviti.

Nekega dne ga je v uradu po krivici oštel uradni šef. Doma ga je žena prav srčno pozdravila, a on ji niti besede ni odvrnil. Na to je stopila žena tiho v kuhinjo in tam jela se solziti. Ko je prišel za njo ter jo videl jokajočo, pričel jo je surovo oštevati. Končno je zgrabil klobuk, zaloputnil vrata ter odšel.

Bil je je sit, vendar se je nekako ustrašil, ko je našel, vrnivši se stanovanje prazno, a na mizici zapečaten pismo. S tresočo roko ga je odprl. Oko se mu je kalilo, ko je čital:

Moj Miroslav!

Vidim, da sem Ti le na potu. Zapuščam Te, pri sodnji se me bodeš do cela zbavil. Povrnem se v službo.

Tvoja

Albina.

Za hip ni vedel, kaj bi storil. Sramota, roganje tovarišev, vse to mu je sililo v glavo, vedel se je, kakor da je prišel ob um. A čim dalje, tem mirnejši je postal. Videl je, da je res tako najbolje in da bode odslej prostje živel.

Nekaj dnij pozneje dobil je pozvanje k sodišču. Videl je v sodni dvorani svojo ženo, mirno, nekaj blede, a ravno vsled tega še zanimivejo. Za hip je zdvajal, bi to krasno bitje pustil, ali zopet prosil odpuščenja, prosil, naj se povrne k njemu. A končno je bil le pripravljen, ločiti se od nje. Še enkrat se mu je v srcu oglašil kes, ko je videl, kako se trese njena roka pri podpisu, a na to je s krepko potezo sam podpisal listino, katera mu je odvzela najmileje bitje na svetu, katero bi ga bilo stalno osrečilo, da je vedel z njim ravnati.

se 32 % zvišanja, kar da 14.400 gld., hišni davek se zviša za 2 % = 4100 gld., užitinski davek za pivo in druge pijače se zviša za 4500 gld., užitinski davek za vino in meso se zviša za 1800 gld., skupaj 24800 gld. No ostale tri tisočake bodo že še kje „nastrigli“ — in „mirna Bosna!“ Ko bi ne bilo tudi nam Slovencem treba v to vedno lačno blagajno prispevati svojih grošev, ne brigali bi se, ako je celjsko nemštvo tako veledušno pripravljeno s svojimi denarnimi žrtvami reševati trapaste ideje germanskih očk, tako pa ne moremo nikoli zadosti šibati takšne blazne naklepe, ki požro tudi slovenske prispevke.

(Pogoreli so!) ne celjski Nemci, ker ti imajo še vendar nekaj možgan in ponosa, ampak dr. Janez Steppischnegg in pa „žlahta“ Wolfa. Cel teden so agitirali, „vahtarca“ je pisala, listki posebni so se raznašali in nabijali na vogle po mestu, da pride volk (Wolf). Neki so imeti zopet „hetz“, pa jim ni ratalo. Nekaj smrkolinov in barab, par dijakov, nekaj „žlahte“ in kopica radovednih babur šla je res past radovednost na kolodvor in „heilalo“ se je še huje, nego volkovi, ko je prišel Wolf. Kdo je ta Wolf, je preveč govoriti in Celjani ga imajo še dobro v spominu izza časa, ko je postopal po Celju. Zato pa niti jednega pametnega človeka niso zvabili, da bi „hajlal“ na kolodvoru. Par mož, ki imajo ondi svoj navadni sprehod odneslo je urnih krač svojega rojstva kosti, ko se je zvedlo kaj pomeni „hajlanje“. Wolfu pa naj dobro tekne slovenska „potica“, da postane še huji Prusak, saj v Nemčiji ne bo dobil še rženega kruha ne!

Spodnje-štajerske novice.

(Deželni glavvarjem štajerskim) imenovan je grof Edmund Attems. Slabo znamenje za nas ker mu nemška društva in zastopi že sedaj pošiljajo udanostne izjave in globoke poklone.

(Učiteljske premembe) Nadučitelj imenovan je pri Sv. Rupertu pri Št. Jurju ondotni učitelj gosp. Martin Lab, podučiteljicam pa gospic Ludmila Mesar iz Cerkna na Primorskem; učiteljem in šolskim vodjem pri Sv. Miklavžu nad Laškem je imenovan gosp. Josip Čuček učitelj na Ostrovrhu na Kranjskem.

(Imenovanje.) Dr. Karol Mayr, sodnijski pristav v Cmureku, imenovan je okrajnim sodnikom za Trbiž.

(Kdo ponemčuje Spodnjištajer?) Po največ naši tesnosrčni, često tudi naravnost kljubovalni javni uradi in javne oblasti. Evo novega dokaza: Mitničar v Drešinjvesi vložil je kompetentnemu finančnemu vodstvu slovensko poročilo. Toda kaj se zgodi! Finančni uslužbenec prinese mu uradni dopis iz Celja, kateri se glasi „Z 3878. An den p. t. Mautner in Dreschendorf Im Sinne Auftrages der löblichen k. k. Finanz-Bezirks Direction Marburg vom 16. November

1897, Z. 22120, wird Ihnen bedeutet, dass That-schriften in deutscher Sprache aufzunehmen sind. K. k. Finanzwach-Controlsbezirksleitung Cilli am 24. November 1897.“ Ko je pripomnil naš mož, da nemški ne zna, zavrne ga finančni stražnik, da pri ravnateljstvu v Mariboru ne zna nihče „bindisch!“ Kako naj to imenujemo? Krivica? Ne, to je že zasmehovanje, zaničevanje slovenskega življa po oblastnem trinoštvu. Tedaj za uradnika, ki vleče 150—300 gld. mesečne plače zadostuje popolnoma, ako zna le samo jeden jezik, edino le to zveličalno nemščino, ubogi mitničar pa naj bil vešč tej gospodi na ljubo in lenarenje takoj vseh avstrijskih jezikov. To je samopaštvo, tiranstvo. Opozarjamo naše poslance, naj ne smatrajo taci pojavov — malenkostnim.

(Iz Žalca.) „Kat. delav. društvo v Žalcu“ priredi na novega leta dan zvečer ob 6. uri v gostilni g. Hausenbihlerjeve veselico z igrami: „Eao uro doktor“ in „Šolski nadzornik“. Pri veselici sodeluje tuji pevski mešani kvartet.

(Od Sv. Petra v Savinjski dolini) se nam piše, da še tam vedno kraljuje „priljubljeni“ Lenko. Možiceljnu je blagor ljudstva tako pri — želodcu, da ne more tega mesta odložiti, dasi mu je že postavna doba pretekla. Iz zgolj človekoljubja (!) natovoril pa si je še mnogo drugih opravkov na šibke rame, tako je tudi „haukiman“ požarne brambe. Ko je nekoč v občini gorelo, ni ga baš bilo doma, a njegova bramba, ki le deluje, ako sliši njegovo hreščečo nemščino, razvijala je cevi tako nerodno, dokler niso kmetje ognja pogasili. Zanašamo se, ko odloži župansko čast, da se tudi kdo požarne brambe usmili ter ji priskrbi slovenski značaj in slovensko povelje.

(„Bralno društvo v Št. Pavlu v Savinjski dolini“) priredi dne 26. decembra, na dan sv. Štetana popoldne po večernicah v šoli letno glavno zborovanje, s sledečim vspešnim: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Vplačevanje udnine in sprejem novih udov. 4. Volitev novega odbora. 5. Posvetovanje glede naročitve časnikov. 6. Slučajnosti in predlogi. Ker se posebna vabila ne bodo razpošiljala, vabi k temu najljubše vse društvenike in prijatelje tega društva odbor.

(Čitalnica na Vranskem) priredi na Silvestrovo ob 8. uri zvečer, v gornjih prostorih gostilne „Slovan“ (pri Šentaku) družbinski večer z raznovrstnim zabavnim vspešnim. Nastopili bodo tudi pevci in peli sledeče komade: 1. Smetana: „Prodana nevesta“ I. akt, I. scena, mešan zbor s spremljevanjem glasovira. 2. K. Sattner: „Na planine“, moški zbor. 3. „Srce“, mešani zbor, na besede S. Gregorčiča. 4. Boranič: „Slovenec in Hrvat“, moški zbor. 5. J. Leban: „Slovo od domovine“, mešani zbor. 6. A. Hajdrih: moški zbor „Jadransko morje“. Sodeloval bode s posebno prijaznostjo g. A. Wesiak iz Št. Pavla, znan umetnik na ustnih orgljicah, s spremljevanjem na citrah. Vstop imajo udje, od njih vpe-

ljani gostje in ona gospoda, ki želi pristopiti čitalnici. Posebna vabila se ne razpošiljajo.

(Načelnik okr. zastopa na Vranskem,) č. g. Fr. Zdolšek, je odložil to častno mesto ter je izstopil tudi iz okrajnega zastopa. Vzrok temu so bajne difference z večino, katera že „prenezmasno“ skrbi za svoje koristi.

(Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Taboru) ima dne 28. decembra ob polu 9. uri dopoldne v šolskih prostorih svoj letni občni zbor, h kateremu se p. n. člani uljudno vabijo. Vspešni: 1. Zapisnik zadnjega občnega zbora; 2. poročilo tajnika in blagajnika; 3. volitev predsednika in odbora; 4. določitev časopisov za leto 1898; 5. slučajnosti in nasveti.

(Konjiški okrajni zastop) prišel je pri zadnjih volitvah zopet v nemškutarsko oblast, da si so občine vzgledno in značajno volile. Naj rode prihodnja tri leta za toliko značajev več — in konec bo trinoštvu.

(Požar) učinil je dne 10. t. m. Jož. Stegenšek v Konjicah za okoli 15.000 gld. škode. Zgorel mu je namreč umetni mlin na valjce.

(Na Slatino) pride za lekarnarja Franc Petzold iz Slov. Bistrice na tri leta.

(Iz Rogatca.) Minuli teden so se vršile pri nas volitve v okrajni odbor. Voljen je v to častno skupino poleg mnogih veljavnih mož tudi grajski lovec S. Čudom se čudimo kratkovidnosti naših volilcev, ki v svoji nebriznosti spravijo v odbor človeka, čigar zakrknjeno obzorje ovira plodonosno reševati narodne teženje. Dasi je njegovo osebno obzorje kaj ozko omejeno, nosi S. vsekako pečat plemenitosti, kajti on je Windischgrätzov gozdni nadzornik in kot takšen dovolj sposoben postati tudi Rogatčanom merodajen. Če so le-ti zadovoljni s takim gospodstvom, pa mi davkoplačevalci nismo. Vsled česar si vsaki izmed nas naj po svoji moči prizadeva, da saj zabranimo njega volitev načelnikom našega okrajnega odbora. Kje smo Rogatčani narodnjaki? Zastavimo in preprečimo našopirjenemu junaku pot, ter nadomestimo ga z vrlim domačinom! Pač bi se nam lahko smejal, ko bi se mu posrečilo, opiraje se na našo glupost, prisvojiti si krmilo v okrajnem odboru. Hibo, ki bi si jo s tem prizadeji, ne moremo z dobro popraviti. H krati svetujemo dotičnemu lovцу, naj se raje ugleda v svoj poklic ter tam nadaljuje svojo misijo z redko svojo prosvitljenostjo. Mi iz rogaške okolice pa si zabičimo to v glavo, da v prihodnje ne bomo več hoteli hlapčevati bodisi češkemu odpadniku, niti ne drugim našim naskakovalcem, ki liki parasiti razjedavajo naš narodni organizem.

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi na Silvestrovo društven večer s sledečim vspešnim: 1. Gledališka igra „Blaznica v I. nadstropji“. 2. Šaljiv prizor. 3. Tombola. 4. Prosta zabava. Za četek točno ob 8. uri zvečer. K mnogobrojnim vdeležbi vabi odbor.

Oster veter je potegnil po mestnem vrtu. Naš nočni potnik se je ožje zavil v svoj plašč in korakal dalje. Prispel je na kraj vrta, a stopal je dalje v noč. Kam? Kam, tega sam ni vedel. Neka nedoločljiva sila gnala ga je dalje, kakor goni jesenska burja odpadlo listje. In zopet se je vglobil v spomine. Videl je vse tiste dni. Niti trenutek ni bil radovoljen, vedno je moral misliti na njo, koja ga je zapustila. Po mestu se je med njegovimi znanci nekaj časa o njem govorilo, a kmalu je zopet vse potihnilo. V velikem mestu se kaj takega brzo pozabi. Zahajal je zopet v gostilno, kjer je sedel večer na večer v isti družbi. Ako je prišel domov, čutil se je osamljenega. Celo upanje ga je minilo in pozno v noč premetaval se je v postelji, ne da bi mu sladki sen zatislil oči.

Bridki kes se je utihotapil v njegovo srce. Obžaloval je, da je tako grdo ravnal s svojo ženo. Skoraj vsak dan mislil je z bolestjo na njo, vsak dan se mu je znova porajala želja, imeti jo zopet pri sebi. In ko jo je nekega dne na ulici srečal ter zapazil, da je še mnogo lepša od nekdanj, tedaj se ga je polastilo nepremagljivo hrepenenje po njej. Trpel je, silno trpel, a upanja, da prestane to njegovo trpljenje ni bilo.

Stopal je še vedno dalje. Veter postajal je še vedno močnejši, vedno huje, mrzleje je bril.

Zeblo ga je, a vendar je hitel dalje. Nekaj korakov od ceste zapazil je jednonadstropno poslopje. Okna bila so tudi tu razsvetljena, in skozi šipe sipala se je svetloba v burno, neprijazno noč.

Potnik je postal, kakor da je prišel do svojega smotra. Da, to je bila hiša, v kateri je živel ona, njegova žena. Nemara se raduje pri božičnem drevescu, niti ne misli na to, da stoji pod oknom, sloneč ob zidu, njen mož, ki jo je tako smrtno žalil, a sedaj toliko trpi. In zrl je kvišku k luči, kakor da ga osrečuje misel, ko mora iz tega morja svetlobe vsaj pramen pasti v njegovo notranjo temo, in dušo napolniti z jasnimi svitom.

* * *

V prostrani sobi stalo je krasno božično drevo. Njegov vrh dotikal se je stropa, vsaka vejica nosila je barvano svečico. Bilo je bajno nakičeno. Pod drevesom ležalo je mnogo krasnih daril. Vsakdo iz med prebivalcev te hiše je imel nekaj prejeti. Okoli drevesca sukali sta se dve ženi, jedna starikava, druga mlada, blede, a navzlic temu jako lepa. Zgotovili sta ravno delo, stareja žena pristopila je k stranskim vratam, skozi katera se je hipoma vsulo nekaj veselih otročičev. In ko so pod velikim drevesom zapazili vse to, kar so si vže davno v mladi duši

želeli, pričeli so veselja skakati, glasen njihov krik razlegal se je celo na cesto.

S srečnimi pogledi zrla sta grof R. in nje gova žena na razradoščene svoje otroke. Solza se je iskrila v očeh mlade žene, ki je stala strani. —

Bila je nesrečna. Tudi ona se je spominjala nekdanjih dnij, ko je slavila v objemu tolikanj ljubljenega moža dan Jezusovega rojstva. — Na drevescu bil je pritrjen veliki angelj, kateri je nosil v rokah osrečujočo obljubo: Mir ljudem na zemlji. Da, mir! Ko bi le zopet za trenutek se povrnil v njeno srce! A minila je sreča, minilo zadovoljstvo in duša zrla je v dolgo vrsto — nesrečnih dnij.

Svečanost bila je končana. Mladi ženi izvil se je vzdih olajšanja in brzo je mogla v svojo sobo. Tako težko je nesrečnemu gledati tujo srečo! Glava bila ji je razvnet, njena soba pretopla. Stopila je k oknu in ga odprla, a v istem hipu prestrašena odstopila. Tam izza stebra stopila je možka postava, širila roke proti njej.

Vsa kri ji je šinila v glavo in nehoti segnila je z desnico po srcu.

Čuj! — Ali ni bil to njegov glas — „Albina“, zvenelo je iz pod okna, tako proseče, tako milo. Ležalo je v jednom tem slovu toliko kesanja, toliko razkrušenosti!

(Iz ptujskega okraja.) C. kr. pošta pri Sv. Andražu v Slov. gor. imela je dosihdob samo nemške uradne pečate, akoravno imajo s to pošto opraviti edino le Slovenci. Občinski odbor je sprevidel, da je to grdo preziranje slovenskega ljudstva, in je radi tega poslal prošnjo na c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradec, naj se samo nemški pečati odpravijo in nadomestijo z nemško-slovenskimi Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo je prošnjo uslišalo, ker je bila dobro podprta in utemeljena. Zaradi tega je to ministerstvo z naredbo z dne 15. oktobra 1897 št. 51964 zaukazalo, da dobi c. kr. pošta Sv. Andraž v Slov. gor. nove dvojezične pečate. C. kr. poštному ravnateljstvu v Gradcu gotovo ni bilo ljubo, da se morajo stari in samo nemški poštni pečati v čisto slovenskem okraju odpraviti, da pridejo na njih mesto dvojezični; toda udati se je moralo višji oblasti. Ta vzgled zopet kaže, da se tu pa tam prav lahko z malimi troški pribori kaka mrvica enakopravnosti za Slovence. Občinski zastopi med Slovenci pa naj povsod, kjer imajo poštne in druge urade z izključno le nemškimi pečati, ta vzgled posnemajo! Kar se je dalo eni občini, se drugi ne sme, ne more odreči!

(„Bralno društvo v Rušah“) priredi na praznik sv. Štefana, t. j. dne 26. grudnia v gostilnogospoda Franc Novaka veselico z igro, petjem, godbo in prosto zabavo. Vstopnina 25 kr. za osebo. Začetek točno ob 6. uri zvečer.

(„Kmetijsko bralno društvo na Hajdini“) ima v nedeljo, na dan sv. Štefana, po popoldanski službi božji v gostilni gospe Senekovičeve svoj občni zbor in volitev novega odbora. Starodavni Hajdin, pokaži z obilno udeležbo in z mnogoštevilnim pristopom novih udov k društvu, da še nisi zadnji na slovenski zemlji!

(Samomor.) Blizu Ljutomera obesil se je dne 5. t. m. gostilničar Alojzij Černjavič na podvoji hišnih vrat. Žganje zmedlo mu je pamet.

(Mali Vrh v Slov. goricah.) V jeseni na dan sv. Frančiška je obhajal občespoštovani želar v Šitancih France Majer s svojo ženo redko slavnost — zlato poroko. Gostje so bili prisotni pri sv. Inrju pri sv. maši, po kateri sta si stara zakonca obljubila z nova zvestobo. Po službi božji se se podali na slavljenčev dom, kjer so se prav dobro imeli ter pevali slovenske — narodne pesmi! Tako je prav! Bilo je na tej gostiji največ Francetov, med katerimi imenujem: Franceta Kurnik, veleposestnika in obč. predstojnika sina v Srednjem Gasteraju, ki je velik slovenski rodobljub, strasten bralec in posebni prijatelj canjene „Domovine“. Slavljencu želimo mnoga leta! —

(Narodna čitalnica v Gornjemgradu) ima dne 31. t. m. ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor s sledečim vsporedom: 1. Poročilo blagajnika in tajnika. 2. Določba časnikov za leto 1898. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni

Stopila je k oknu in se nagnila ven. — Stal je še vedno z razprotrtima rokama nepremično pod oknom. In znova šepetal je: „Albina“. Naglo je zaprla okno! Še hip je premišljala, potem naglo upihnila luč. Hitela je po stopnicah doli, odklenila hišne duri, kriknila in ležala v njegovem objemu.

„Ali greš z mano?“

„Kam koli hočeš, dragi moj!“ Pohitela je nazaj v svojo sobo, oblekla svoj plašč, zdirjala zopet doli in se ga tesno oklenila. Šla sta dalje proti mestnem vrtu, a domov v stanovanje. — Veter je še vedno žvižgal v golih vrhovih, v divjem plesu rajale so snežinke okoli medlih svetilk, le v srcu obeh bilo je tako jasno, kakor da poseva pomladno solnce cvetno planjavo. Srečno sta šepetala, in bilo jima je, kakor da poje zbor angeljev:

Mir na zemlji ljudem.

nasveti. Istega dne bode običajni Silvestrov večer s zelo raznovrtnim vsporedom; igrala se bode tudi gledališka igra. Vstopnina prosta. Ker se posebna vabila ne bodo pošiljala, vabi odbor tem potom k obilni vdeležbi.

(Dva grozna roparska umora.) V Jarenini našli so sosedje dne 16. t. m. 70letnega kočarja Ferlinca in njegovo ženo ubito v postelji. Komisija je dokazala, da se je zgodil zločin že dne 13. t. m. ter so sosedje še le šli gledat v hišo, ko je že nekaj dni lačna živina močno rjavela v hlevu. Uboj je storil zverinski hudobnež s sekiro. Kot sumljivega so zaprli zeta umorjenih, nekega Wratschkota. Temu je namreč grozil njegov precej petičen tast, da mu zbok njegovega potratnega življenja ničesar ne zapusti.

(Graški Slovani) zbirajo se v restavraciji „Internacional“, Heinrichstrasse 8, slovanska kavarana pa je „Café Wien“, na kar opozarjamo rojake, ki se mude kedaj v Gradcu.

(Kako se gospodari z ljudskim denarjem.) Štajerski deželni odbor zidal je nedavno novo poslopje deželne knjižnice. Bivši deželni glavar oddal je stavbo arhitektu Gunoltu, ne da bi bil imel deželni stavbinski urad pri tem svoje strokovne sodbe. Posledica je, da je dotični stavbenik delo izvršil mogoče ceno in slabo. Posebna komisija bila je sedaj konečno prisiljena, pomanjkljivo stavbo ogledati ter pripoznati, da se mora ista popraviti — seveda na deželne troške, kar bo stalo 7000 gld. Krivi so jedini prejšnji dež. odborniki in dež. glavar Wurmbrand, toda plačali ne bodo ničesar.

Druge slovenske novice.

(Jasni sel!) Nas Slovence ob periferiji ne zamorejo naši kranjski bratje z ničem bolj užalostiti, nego, da se ti cepijo v dva tabora ter, kar jedni gasi, drugi podpihuje in neti. Da bi storili temu slovenstvu pogubonosnemu početju konec! Kako iz srca nam je govoril poslanec dr. Ivan Šušteršič na shodi „Katoliškega političnega društva“ v Ljubljani dne 19. t. m. „Govornik pravi, da je njegovo nepremakljivo prepričanje, da se treba tudi Slovincem na Kranjskem, vzlasti v deželnem zboru združiti, ako hote v sedanjem za Slovence usodnem trenutku izvršiti svojo dolžnost nasproti samim sebi. Kar je bilo, to moramo pozabiti. Prevažno je vprašanje o prihodnosti vseh Slovencev, da bi tega ne mogli storiti. Ako pomislimo le za trenotek na neznosne razmere naših slovenskih bratov izven Kranjske, in na škodo, katero vsled pirov trpi tudi Slovenci na Kranjskem v vsakem oziru, tedaj nam se ne bo v tem prevažnem trenutku pretežko osebno žrtvovati in v korist skupnega naroda vse poskusiti, da se dožene tudi v kranjskem deželnem zboru sloga med slovenskima strankama. Ker pa katoliško-narodna stranka zastopa v deželnem zboru večino slovenskih volilcev, ima ona posebno odgovornost za prihodnost in zato je njena dolžnost, da prične poskuse za spravo razdvojenih bratov. Dr. Šušteršič je završil svoj velepomemben govor z zatrdilom, da je sedaj za Slovence, kakor za Slovane v Avstriji sploh napočila nova doba, ako bodo znali izrabiti ugoden trenotek s tem, da se združijo v resno, skupno delo. Ako sedaj ne porabijo tega momenta, je njih usoda zapečatená za daljšo prihodnost in ura za tako akcijo sedaj zamujena, se ne povrne več nobena. Govornik sklene z željo, da veliki, usodni dogodki najdejo Slovence kot narod zrelih mož, ki v teh kritičnih dneh umeva svojo važno nalogo, kot del slovanstva v avstrijski državi ter se z mesebojno slogo pripravi na odločilno bitko bližnje prihodnosti“. Mi dodamo temu govoru le: „Kdor ima uša za slišanje, naj sliši, kdor ima oči za videnje, naj vidi!“

(Iz Ljubljane) se nam poroča: Ker že vse nemško nacionalstvo rogovili, ne smejo manjkati seveda tudi kočevski in ljubljanski Schönererjanci. V ljubljanski kazini vodi politične te žrjave realični profesor dr. Binder (to vam je pravi pravcati kranjski Wolf), v Kočevji pa razbija ondodna nacijska druhal po partituri nemških profesorjev in dimnikarskih pomočnikov. Provo curajo počasi, a skupili jo bodo ti ljudje — takoj, kajti tako kakor do zdaj, ne bomo mi

Slovenci tu doma več trpeli rogoviljenja te prusaške napihnene svojati. Tako potrpljenje bi bilo pač že smešno! — Splošno se govori, da je kranjska branilnica kupila tukajšnjo Zenkerjevo hišo in vrt za — nemško gledališče. Bog daj, da bi bilo to res! Potem se bomo Slovenci v svojem poslopju vsaj mogli razvijati kakor bi radi. — Gledé naslednika umrlemu dež. sod. predsedniku pl. Kočevarju se govori, da mu bo sedanji minist. svetnik Gertscher, bivši predsed. okrož. sod. celjskega. — Med kandidati za knezoškofovski stol pa se imenuje tudi dr. Mahnič s Krka.

(Ljubljana ima z vojniki 34759) ne 32559 prebivalcev; tako se nam uradno popravlja naša zadnja notica.

(Mestna dvorana ljubljanska) bode v kratkem vsa prenovljena. Poslopje je dobilo te dni od zunaj nov balkon.

(Deželni zbor kranjski) snide se po božičnih praznikih, in sicer se bodo vršile tudi to pot seje v dvorani starega strelišča. Dela ga mnogo čaka, — med drugim tudi ureditev učiteljskih plač. — Novi deželni dvorec pričel se bo graditi prihodnjo pomlad.

(Ljubljanska električna razsvetljava) prične delovati z novim letom.

(Na Kranjskem) oglašajo se pridno okrajni in občinski zastopi z resolucijami po vzgledu ljubljanskega mestnega zastopa, v katerih šibajo nemško postopanje v državnem zboru, a predsedniku vitezu Abrahamovicu izrekajo priznanje. Naj ne bodo v tem oziru štajerski narodni zastopi zadnji!

(Nov list.) Za Nemce (po domače poturice) na Kranjskem in Primorskem začel je izhajati nov list, imenovan: „Südostmärkischer Pressausschuss“. Vodja temu listu je c. kr. profesor ljubljanske realke dr. Binder, oproda pa nek Edvin Ambrositsch. Smer listu je razširjati Schönererjeve ideje — za propad Avstrije ter hujskanje na Slovence. To pa bo delal c. kr. profesor!

(Umrli je) dne 19. t. m. predsednik deželnega sodišča v Ljubljani g. Fran Kočevar pl. Kondenheim v dobi 65. let.

(Imenovanje) Cesar je imenoval preč. gosp. kanonika dr. Sebastijana Elberta proštom za Novomesto.

(Različnosti glede letošnje zime.) Sneg je letos dolgo odlašal, toda v začetku decembra ga je precej padlo; toda le po visokih gorah leži po pol metra in po cel meter na debelo. V nižinah ga je komaj toliko, da je zemljo pokril. V dolinah ob dolenjem toku naših rek: Sava, Drava, Krka, Kolpa, ga pa ni. V teh krajih je marveč bilo že več kakor mesec dni prav prijetno vreme, da še nekako preveč toplo. 13., 14. in 15. t. m. je n. pr. na krškem polju toploter kazal tudi nekako od 10—13° toplote o poludne, tako, da so ljudje kar odlagali zimsko obleko in se solnčili ob popoldanskem solncu. Vsled te toplote je skoro drevje začelo znova poganjati.

(Novi posojilnici) sta se osnovali v Domžalah pri Kamniku in v Leskovici nad Škofjokolo.

(Največ snega) je padlo letos v Avstriji na Triglavu, kjer leži 200 cm. na debelo. Druge avstrijske gore ga imajo veliko manj.

(Občinski odbor v Krškem) sklenil je ustanoviti v proslavo 50letnice cesarjeve vlade, prihodnje leto ljudsko knjižnico.

(„Centralna posojilnica slovenska“) v Krškem bode v imenu strank plačevala nov rentni davek (1½%) ter obrestovala še na dalje hranilne vloge po 4½%. Ta posojilnica je registrovana zadruga z neomejeno zavezo. Ž njo je že v zvezi 20 slovenskih posojilnic, ki so prevzele neomejeno jamstvo. Obrestujejo se vloženi novci že od 1. in 15. dneva vsakega meseca — obresti se že vsakega pol leta h kapitalu pripisujejo. Dvigajo se svote do 500 gld. brez odpovedi.

(Vlak je povozil) dne 2. t. m. med Trbižem in Pontabljem želez. delavca M. Opeka iz Logatca. Mož je bil gluh ter bi kot takega vodstvo železnice ne bilo smelo nastaviti pri prometu.

(V Logatci) na Notranjskem se izvršujejo zdaj vodovodna dela, ki bodo do prihodnje zime končana; vodovodna ta naprava bo ondodnim

občinam — dolence in gornjelogaški — velika dobrota.

(V Rovtuh) nad Logatcem bodo prihodnje pomlad razširili ondoto enorazredno ljudsko šolo v dvorazrednico. — Ondotno pevsko društvo, ki obstoji stoprav leto dni, vrlo dobro napreduje in šteje zdaj že čez 20 sodelujočih in nad 40 podpornih udov.

(Umrli je) dne 15. t. m. nagloma čast. g. Andrej Martinčič, vpokojeni duhovnik v Lokvi. Rojen je bil iz Horjul.

(Sneg je podsul) blizu Pontablja na Koroškem tri prebivalce iz Zgornje Studene. Izkopali so že mrtve.

(„Mir“ zaplenjen.) Koroški slovenski časopis „Mir“ št. 35 zaplenilo je državno pravdnštvo v Celovcu, kjer je poročal o sodniškem postopanju napram slovenskim fantom iz Dobrlevasi. Sodišče jih je bilo obsodilo na 12 ur zapora, ker so žgali za praznik sv. Cirila in Metoda kres nad vasjo. Fantje so vložili pritožbo, pri kateri jih je dr. Kraut tako vrlo zagovarjal, da je moralo sodišče vse oprostiti. Resnica pa v oči kolje — tudi c. kr. državnemu pravdnštvu.

(Trgovska obrtna zadruga v Gorici) je sklenila, da se zadrugniki, ki pristopijo zadrugi do konca januarja p. l. oproste zamujenih obrestij. Vpisanih je 600 udov. Da je ta zadruga srečno pogojeno sredstvo za pospeševanje slovenskega gospodarskega in narodnega stanja, sprevideli so že tudi Italijani ter kupčijo vso svojo strupeno jezo na njo. V noči 17. t. m. namazali so hišo s črnolom, kjer je nastanjena zadruga. Sploh pa so po Gorici razvili lahoni zadnje dneve svojo zaplesneno kulturo s tem, da mažejo in barvajo po mestu slovenske napise, ki pa se jim pokažejo drugi dan še v lepše bliščečih črkah. Pravo sisipovo delo, ki Slovence le bodri, da tembolj napredujejo.

(Hvaležni lahoni.) Laško viteštvo je podobno povsem našim Nemcem. Dokler jim oseba služi za njihove pohlepne namene, kujejo jo v zvezde, prenašajo jo na rami. No, kedar pa se ta obrabi ali se ji skrha ostrina za slovanske napade, potrudi se vsak iz zgolj hvaležnosti dati ji saj jedno broo, predno se odmakne v kot za staro šaro, baš kakor vržemo ob grobu „nepozabljivega rajnika“ vsak po jedno grudo v — polahčavo. Tudi lahonsko požrtvovalen vitez Rinaldini skusil je enako osodo. Ko mu je vlada odvzela namestniški stolček, ter so bratci mu lahoni videli, da jim mož ne more več škodovati ne koristiti, pograbil je hitro vsak kamen, da ga vrže na njegov političen grob. Prvi je bil seveda „Pikolo“, ki je kot njegov najboljši prijatelj si smatral v dolžnost, spustiti nanj prvo grudo s tem, da piše: Rinaldini je bil zaščitnik Slovanov! Vzlic resnemu položaju morajo se primorski Slovenci med solzami smijati tolikemu dovtipu — najbolj smeji se seveda Rinaldini sam.

Druge avstrijske novice.

(Deželni zbori sklicani.) Deželni zbori za Štajersko, Kranjsko, Goriško, Nižjeavstrijsko, Galičijo in Šlezijo sklicani so na dan 28. t. m., oni za Češko, Gornjeavstrijsko, Koroško, Solnograško, Bukovino, Moravsko, Predaleško in Trst na dan 10. januarja p. l., za Dalmacijo na dan 11., a za Istro v Pulj dne 20. jan. 1898.

(Zadnja seja delegacij.) Dne 22. t. m. sešli sta se avstrijska in ogrska delegacija k zadnji sei letošnjega zasedanja.

(Gališki minister) postal je bivši moravski namestnik baron Löbl. Poljaki niso z njim nič kaj zadovoljni, ker ima mož povsem zastarele nazore, ki se ne strinjajo s sedajno poljsko politiko.

(Shod v Pragi.) Dne 19. t. m. sklicala je mladočeška stranka v Prago shod čeških zaupnikov. Predsedoval je zboru poslanec dr. Blažek, glavni govornik je nastopil posl. dr. Herold. Sprejelo se je šest prevažnih resolucij, katerih glavni zapopadek je: 1. Nečuvano bojevanje socialnih demokratov, nemških liberalcev in nacionalcev ni bilo uprizorjeno proti vladi in proti bivšemu ministerskemu predsedniku, nego le proti ravnopravnosti slovanskih narodov in za neomejeno gospodstvo nemških kričarjev. Shod izreka vsled tega popolno priznanje svojim za-

stopnikom v državnem zboru ter najhujše obsoja surovo početje nemških strank. 2. Združenje mladočeškega kluba z ostalimi strankami desnice in vse vzprejete postavke za narodno jednopravnost in samostojnost avstrijskih kronovin se povsem odobrijo. Zaupniki pričakujejo, da ostane desnica vedno zvesta vzprejetim načelom in solidarna v njih izvajanju. 3. Želi se sporazumljenje z Nemci, a le na podlagi jednopravnosti ter da ostane češko kraljestvo kot zgodovinska in državna celota nedotakljiva. Ako bi se kaj vzprejelo glede jezikovnih naredeb brez vednosti čeških zastopnikov, pričakovati je najodločnejšega odpora vseh zastopnikov in že itak razburjenega naroda češkega. 4. Nemška nakana o razdelitvi Češke je nesmisel. S tem bi bila v največji nevarnosti bodočnost češkega naroda in — avstrijske monarhije. 5. Vlada se pozivilja, da tem preje skliče deželni zbor ter mu poveri priliko sedajni kritični položaj razjasniti, kar v drž. parlamentu ni mogoče. 6. Nad zadnjimi praškimi izgredi se izreka najvišja ogorčenost, posebno se zavrača podlo dolženje po nemških strankah, kakor da so vse zakrivali češki slojevi. Češka manjšina naj se varuje, a nagla sodba naj se odpravi. Shod se je izvršil mirno, dostojno in častno za češki narod. Ko pa so prinesli češki listi drugi dan poročilo in tukaj navedene resolucije, uplenilo je državno pravdnštvo vse do zadnjega. Težko če je to pravo srečno sredstvo razburjeno ljudstvo pomiriti.

(V Pragi) dogodili so se zadnje dni krvavi spopadi med češkimi in nemškimi vojaki po vojašnih Ranjenih je vseh okoli 30. Vojaške oblasti seveda to žalostno prikazen narodne nestrpljivosti med vojaštvom prikrivajo.

(Hrvatska napram ogrskim težnjam.) Da je sedanje vihrasto delovanje v ogrskem državnem zboru pod pretvezo, da si hočejo priboriti samostojno gospodarsko stanje, le slepilo, sprevideli so tudi Hrvatje pravočasno. Ko bi ne bilo prekucuhom uprav za popolno neodvisnost od Avstrije, zakaj bi se baš zloglasna Kossutova stranka toliko borila za samostojno carinstvo. Naj si pa ho, da strmi Ogrska zgolj za samostojnostjo v gospodarskem oziru, vstajati so jeli na Hrvatskem boritelji, ki jasno izrekajo, da, ako se Ogrska gospodarsko osamosvoji, potem ni Hrvatski nikakor več živeti z njo v gospodarski odvisnosti. Že sedaj spodjeda Ogrska odvisno Hrvatsko gospodarsko-narodno povsod, a kaj še le potem. Kakor hitro se Ogrska stori od Avstrije gospodarsko neodvisna, zahtevala bo isto tudi Hrvatska od Ogrske.

(Nemci na Ogrskem.) Zakon mažarske vlade, naj se pomažarijo vsa neogrška krajevna imena, zadel je razun Slovanov in Rumunov tudi ondote Nemce, ali kakor se tam sami imenujejo „Švabe“. Za nekoliko bi skoraj Nemcem to privoščili, saj misliti bi bilo, da bi jim tako nadsilje odprlo oči in obudilo čut, kaj se pravi narodu kratiti njegove prirojene pravice. Takega razsojevanja pa Nemci sploh niso zmožni, naj se zovejo že ti Prusi, Nemci ali Švabi. Dasi uvidijo svojo popolno zavisnost od Ogrske, vendar se zanašajo, da bodo Mažari že pred imenom „Nemec“ imeli toliko strahu, da jih ne obsodijo v to, kakor slovanske in rumunske narodnosti. Računajo pa tudi mnogo na vpliv nemškega cesarja in na posredovanje sobratov v Nemčiji. In res se je tako razgrela nemško časopisje za svoje sokrvice na Ogrskem, ter grozi mažarski vladi na vse možne načine, naj ne uvede dotičnega zakona tudi za nemško narodnost. Izrek „kar ne želiš, da ti drugi stori, ne stori i ti njim — je nemški narodnosti še vedno tuj, a to tako to — kakor onstran Litave.

Ogled po širnem svetu.

(V Italiji) bil je dne 19. t. m. jako močen potres. Posebno veliko škode povzročil je v provinciji Perugia, kjer se je treslo 12 minut. Zvoniki so se tako močno majali, da so jeli zvoniti zvoniti.

(V Švici) dobili so novega predsednika zveznih kantonov za prihodnje leto. Izvoljen je Evgenij Ruff. Mož je še le 41 let star ter po poklicu odvetnik; za rano pa se je posvetil poli-

tiki ter kot tak mnogo koristil švicarski ljudovladi sosebno na polju šolstva in narodnega gospodarstva. Po mišljenju je radikalec.

(V nemškem državnem zboru) klestili so zopet enkrat pošteno po nemški šegi avstrijske razmere, niti vladarju samemu niso prizanašali. Tako je kričal nek profesor Hasse, da je njemu zadnji nemški capin, da najhujši demokrat in rudečkar mnogo ljubši, kot poljski baron ali grof. V nemškem zboru pa sedijo tudi odposlaci pruskih Poljakov! Da pa je to peklenko ruvanje le sad nekaterikov, ki hočejo duh Schönererja presaditi tudi izven naše države, pokazal je hamburški list, glasilo Bismarcka, kateri tako govorjenje pošteno ožigosa: „Mi moramo to kot nedostojno in politično nepremišljeno posezanje v notranje zazmere tretje države imenovati. Kaj bi rekel prof. Hasse, ko bi jela Avstrija zahtevati odpravo kake državne uredbe v Nemčiji, kakor je n. pr. zakon na odpravo jezuitov in dr. Tega bi si Nemčija ne bila upala niti za časa Bismarcka, ko nam je bila ruska zveza zoper Dunaj na roko, kakšni odgovor dobili bi še le sedaj, ko je Avstrija zavzela srčno razmerje z Rusijo, koje smo mi zgubili“.

(Rusko brodovje na Kitajskem.) Poročali smo, kako je za edla Nemčija prevažno kitajsko pristanišče Kio Čau pod pretvezo, da prisili od Kine zadoščenje za umorjena nemška misijonarja. V resnici pa je Nemčija že komaj čakala priložnosti, da si ustanovi kolonijalno moč, ker le tako ji bi bilo mogoče s prištevanji trgovinskim velešilam ter tekmovali z Angleško. Poveljnik temu nemškemu brodovju je cesarjev brat princ Henrik. Angleška je ljubosumno opazovala to nemško početje, ne da bi se bila preveč vznemirila. A drugače je sedaj, ko je zasedla Rusija s svojim brodovjem prvo kitajsko luko Porth-Artur, ki je naravna pot v Sibirijo, česar je Rusiji edino trebalo, da uresniči svojo prevlado v Aziji. Govori se, da je bila Rusija v to po Kitajski povabljen, da nasprotuje in ovrže nakane Nemčije. Nemci si pa nasprotno tolmačijo, da je došlo rusko brodovje, da ji bo delovalo na roko ter zabranilo vtikanje Angleške. Angleži sami pa se trudijo pomiriti, da nima rusko brodovje nikakega zla namena, temveč nameruje z kitajskim dovoljenjem le v dotičnem pristanišču prezimiti, kakor je to storilo vsa leta. Najbrže pa ne bo ni jedno ne drugo res, ampak vsaki teh velesil je „srajca bližja od suknje“ ter deluje le v lastno korist. Prihodnost nam to pojasni.

Dopisi.

Iz Laškega. Slovensko društveno in družabno življenje v Laškem trgu drema. Gospoda, ki se šteje Slovincem, zahaja prav pridno v družbo nemškutarjev in Nemcev, kjer mora z njimi seveda lepo nemško govoriti. Ako bi naši začeli v njihovej družbi slovensko govoriti, tedaj bi to oni takoj smatrali za izzivanje in žaljenje ter bi jih po znanem germanskem receptu „ven vrgli“, česar se naši zelo, zelo boje. Zaspanost slovenske zavesti je v Laškem trgu tolika, da naše razumništvo ne uvidi, da je ločitev iz nemškutarke družbe in emancipacija slovenskega jezika od nemškega jerobstva prvi pogoj, ako hočemo pridobiti svojemu jeziku in sploh svoji narodnosti pri nasprotnikih kaj veljave. V Celji si je jela naraščati moč od tistega časa, od kar se je postavil nasprotnikom energično v bran. Tudi v Laškem trgu so renegatje, nemškutarji in Nemci (trije Nemci) že s strahom upoštevali vpliv novo ustanovljenega bralnega društva, ali prezkodaj so se bali, sedaj se vesele s to lažbo: „Dokler bodo „bindišarji“ spali, do tlej bode vse dobro!“ Zato pa so se somišljeniki „hajlobrudarjev“ v prvem času potrudili zaspance naše krvi dobiti v svojo družbo, dobro vedoč, da dokler se bodo z njimi družili, ne bodo si ti iz ozirov etikete in družbene uljudnosti upali ničesar za slovenstvo izdatnega podvzemati.

To druženje z našimi nasprotniki vzbuja povsod nevoljo in prepogosto je slišati tožbe: „Tja zahajajo pridno, a za našo stvar ne store ničesar!“ Bojimo se, da se zna sčasoma, ko se nemškutarke družbi popolnoma privadijo, tudi

pri njih uresničiti istina pregovora: „Povej mi s kom občuješ, in jaz ti povem kdo si!“

Gospoda, ako nočete ali ne morete dozdevno „iz svojih ozirov“ za slovenstvo v Laškem trgu ničesar storiti, tedaj pa tudi pri nasprotnikih ne povečujte s svojo prisotnostjo števila njihove družbe in ne služite jim za vozno „repico“; kajti s tem ponižujete in osmešujete našo zavednost. Za ves laški okraj bi bilo treba osnovati politično društvo, preustrojiti dremajoče „Bratno društvo“, oživiti molčeči pevski zbor in ojačiti mladi tamburaški zbor itd. Kje je ona moč, ki bi združila posameznike k skupnemu delovanju? Vsak vleče na svojo stran, najraje v — nemškutarsko družbo. Ako je inteligenca nedelavna in neplodna, si ne more prosto ljudstvo ničesar pomagati, le v razumništvu tiči moč razumnega vodstva, razumnost ima moč družiti manj iz obražene v skupno delovanje. Slovenska inteligenca v Laškem trgu, lupino raz oči! Loči se iz nemškutarske družbe ter postani emancipiran samostalen faktor slovenske delavnosti!

Šoštanj, dne 10. decembra 1897.

Poročali ste že v Vašem cenjenem listu, da so Slovenci pri občinskih volitvah dne 29. novembra v I. in III. razredu zmagali. Danes hočem pa Vam popisati, na kaki način da so naši nasprotniki delovali, da bi dobili občinski odbor v svoje roke. Kakor povsod, posluževali so se tuči tu vseh celo prepovedanih sredstev, skušali so celo si glasove prikupiti, toda naši odločni volilci niso šli na limanice, stali so vsi brez izjeme kakor skala na naši strani. Slišali smo, da so nasprotniki imeli že pripravljenih 50 kil smodnika, naročili so po tisoče metrov snovi za zastave, ker so se nadjali, da bodo zmagali. A ko so prišli na volišče ter videli, da je nasprotna stran polnoštevilno navzoča, so takoj poslali enega pristaša nazaj, da naj se smodnik in zastave shranijo do tlej, da bode Mihelnov Hans postal poslanec nemškega trga Šoštanj.

Najhuje se je agitovalo od firme Franc Woschnagg in sinovi „vulgo Mihelnov“. Gospod Franc Woschnagg stareji, vseskozi pameten in pošten gospod, kateri je v poprejšnjih letih vedno z Nemci volil, se ne vtika v politične stvari, a tem več njegovi sinovi. Ti postali pa so še le pred kratkim odpadniki, akoravno so bili poprej celo udje „Savinjskega sokola“, a so zdaj najzagrizenejši nasprotniki našega naroda, kteremu se imajo zahvaliti za svojo blagostanje. Opozorim samo na znano opazko, ko je letošno poletje eden te rodbine skupno z drugimi slovenčrci zapisal v knjigo za tujce pri Sturmu.

V tovarni teh Woschnaggov se izkujejo vsi napadi na naš narod, tam iztuhajo se vsi napadi zoper nas, ne brigajo se, da se nahaja tovarna Woschnaggova na slovenskih tleh in da morajo ti odpadniki biti veseli, da smejo s slovenskimi žulji polniti svoje žepe. Bodi njim rečeno, da utegne tudi nam Slovencem minuti enkrat potrpežljivost, in da je to smelost, ako nas taki ljudje izzivajo na naši lastni zemlji. Naj ne mislijo, da se nahajamo v potujčenem nemčurskem Gradcu, kjer lahko dela nemčurska in germanska druhal vse, kar jej ljubo. Tudi mi Slovenci imamo kri v telesu in ako ta enkrat prikipi do vrhunca, bodo zato odgovorni izzivalci. Kakor rečeno, bil je v imenovani tovarni generalni štab, od tam so se pošiljali adjutante in pa odposlanci v osebah delavcev ter so skušali z deloma ostrimi, deloma pa lažnjivimi jeziki, s pomočjo denarja dobiti volilce in pa uboge vdove na svoje limanice. Pa ves trud je bil zaman, ni pomagal nič jezik, nič denar, naši volilci so nasprotno stranko le za nos vodili.

Pravi se, da je Südmark, koje denarna sredstva itak ne segajo tako daleč, da bi si mogla kupiti kako borno bajto, posegla našim lažgermanom pod ramena, pravi se, da so tudi drugi nasprotniki imeli pred volitvijo toliko denarja, katerim drugače denar pomanjkuje, pravi se tudi, da se porablja kazni, ktere morajo slovenski delavci plačevati, ako izostanejo od dela, za volilske namene. Slovenski delavci, ne bodite tako brezbržni in ne plačujte od svojih trdih žuljev nasprotnikom denarja, kterega porablja nasprotniki, da bi vas gmotno in duševno ugonobili. V tej tovarni pa se porajajo

tudi volilci, kteri so volilci le na papirju, ne pa da bi tudi plačevati mogli potrebni davek. Naznanjajo se obrti, kteri se ne izvajajo, samo da si dotičniki pridobijo volilno pravico.

Spoštujemo sicer vsakega delavca, a takega ne moremo spoštovati, kteri zgubi vsako zavednost, in kteremu gine vsak čut do svoje mile materinščine. Sicer pa se varate, ako mislite, da vam more ta tovarna škodovati s tem, da vam ne da dela; tovarnar je na vas navezan, on mora delavca iskati, in ne delavec njega. Dobiček ima le tovarnar, vi pa ste njegov suženj. Naj si le poskusi od kod drugod dobiti delavcev, če zamore, in če si upa. Spoštovani delavci! ako si služite pri Woschnaggovih kruh, še s tem ni rečeno, da bi se vi morali kar podati popolno povelju tovarnarju. Mislimo, da bodo začeli delavci sami si misliti, da tako ne gre več naprej in prepričani smo, da je že marsikterega delavca sram pred seboj in pred drugim ljudmi, ako vidi, kako so ga zapeljali krivi preroki.

Kako so delovali nasprotniki sebi v sramoto sledi iz nastopnih slučajev.

Nekemu tukajšnjemu stavbinskemu mojstru odposlali so nekega Bouha, kteri je z tej živalici navadno nadležnostjo hotel pridobiti tega mojstra na svoje roke. Ponudil mu je v imenu svojega generala stavbo osmih hiš, toda zavedni mojster je takoj iztuhel, kam pes taco moli, odrešil se je te sitne živalice z besedami: „Zdaj po zimi ne da itak zidati, v spomladi pa bode gospod gotovo našel tiste lačne Lahe, kteri so mu lani zidali, bilo bi toraj škoda za moj današnji pot k vašemu generalu“. Nekemu zidarju so obetali tudi denar, kterega bode potreboval za izpit za zidarskega mojstra, samo naj gre z nasprotniki volit. Toda bilo je zastoj, pokazal je krivemu preroku luknjo, ktero mu je pustil zidar, da lahko pride v svojo hišo, zapovedši mu, da naj zgine čim preje.

Nekemu volilcu, ki stanuje sedaj v Vojsbergu, poslali so nasprotniki 15 gld. za pot k volitvi. Prišel je tudi, bil je vzprejet z burnim „Heil“, toda Miheljni obračajo, sodnija pa obrne. Ubogi krojač šel se je zagovarjat k sodnji zaradi nekega prestopka in je bil neki jako vesel, da so mu nasprotniki dali denar za ta siten pot. Pri njegovem odhodu ni bilo slišati nobenega „Heil“ ampak bil je vesel, da je z zdravimi udi mogel oditi „heil“ proti Vojsbergu.

Nasprotna druhal padla je tako nizko, da je ponujala denar za glase, akoravno je to po postavi prepovedano.

Nekemu agitatorju obljubili so 2 gld., ako dobi od neke volilke pooblastilo. Prišel je k tej volilki, tudi ponujal za glas 2 gld., a ta volilka ni poznala šale, sitneža je nagnala iz hiše in hudobni jeziki pravijo, da je dobil dotičnik od ženske prav pošteno po plečah. Mislimo, da je zadnjikrat beračil za pooblastila.

Nekemu ubogemu kmetu v Družmirji ponujalo se je za glas 5 gld. in se mu pretilo, ako ne gre z nasprotniki volit, da zgubi obrt, toda poštenjak ni se dal pregovoriti, odklonil je judožev groš ter šel z nami volit. Čast mu!

Drugemu volilcu pustil je neki agitator na peči en petak, ker ga za volitve ni hotel z dobra vzprejeti. To zvedo drugi naši volilci, ter gredo po ta petak in so ga med „pereat“ klici na darovatelja in „živijo“ klici na volilnem vspehu drugi dan zapili. Znano je, da sta ljuljika in kolj najgrša smet med žitom. Tako smet smo imeli tudi mi, toda znebili smo se je pravočasno, šla je med nasprotnike za borni petak. Bog mu daj srečno pot.

K jednemu najboljšemu kmetu iz okolice Šoštanske poslali so nekega dolgega, pa mladega človeka, da bi ga dobil za nasprotno stran, zavedni kmet pa je hotel temu dolgemu, suhemu mladenču prav dobro posvetiti, obljubil mu je da gre z nasprotniki, a to le iz šale in ker je hotel nasprotnega agitatorja za nos voditi. Na dan volitve je prišel res z nasprotniki, ki so prišli korakajoč v dveh vrstah do volilne hiše, a tam se je poslovil ter odšel k svojim somišljenikom z besedami: če je mislil ta dolgi, suhi fant, da bo mene dobil na svojo roko, se je motil.

Dva para podplatov je neki pri agitaciji raztrgal znani hotelier „Petschnigg“, poprej

Pečnik, toda zastoj; naši privrženci so se ga odkrižali s tem, da je prerahlo pečen. Saj se je neki jokali zaradi tega, da se mu ni posrečilo služkinje svoje matere pregovoriti, da bi preklicala Slovencem izročeno pooblastilo.

Celo soproga tukajšnega gospoda sodnijskega pristava posegla je svojim privržencem pod ramena s tem, da je skušala pridobiti nekega trgovca za nasprotno stranko z grožnjo, ako ne gre z nasprotno stranko volit, da ne bode več pri njem kupovala. Sirota pa je pozabila, da je trgovec tudi njen hišni gospodar, in odrezal se je s tem: „Če nočete, gospa Kokol, več pri meni kupovati, pa si iščite drugo stanovanje“. Vspeh je bil, da ta gospa vse kupuje pri trgovcu, samo da še sme za naprej stanovati v njegovi hiši. Draga gospa, zapomnite si, ta trgovec nosi sam svoje hlače in ne njegova soproga.

Gospod sodnijski pristav maščeval se je nad nekim narodnim mesarjem zaradi volitve s tem, da je prepovedal pri njem meso jemati. Pomislite pa, gospod pristav, da sta šla tudi nasprotna mesarja volit in bi toraj ne bi smeli tudi tam mesa kupovati, ako hočete biti konsekventen in nepristransk. Dajte si toraj meso pripeljati iz Velenja ali Celja po železnici.

Takih in enakih slučajev še bi lahko navedli v obilici. Mislimo, da je s tem dovolj. Naša dolžnost pa je, da se prav toplo zahvalimo vsem, kteri so pripomogli k narodni zmagi, z vašo odločnostjo pokazali ste vsemu svetu, da v Šoštanju je in bode zanaprej gospodar Slovenec. Videli ste tudi iz volitve, kdo je vaš prijatelj, a kdo sovražnik; in prepričali ste se pa tudi, da vas nasprotniki spoštujejo le ob času volitve, drugače pa vas ne poznajo. Znali pa ste tudi posneti posledice. Za bodočnost pojte le k svojim prijateljem, lisjakov pa se varujte. Držite se gesla „svoji k svojim“, saj so se vam sedaj prilizovalci pokazali, kterih vas Bog varuj.

Narodno-gospodarske novice.

Zapisnik o redni plenarni seji okrajnega zastopa celjskega dne 18. grudna 1897.

Vsled povabila z dne 3. grudna 1897, št. 631, sklical je g. načelnik skupščino okrajnega zastopa na 18. dan grudna 1897 ob 10. uri dopoldne v sejni dvorani posojilnice v „Narodnem domu“ s priobčenim dnevnim redom. G. načelnik, dr. Jos. Sernec kot predsednik konstatuje sklepčnost okrajnega zastopa ter otvori sejo ob pol 11. uri predpoludne.

Kot vladni zastopnik prišel je c. kr. okr. komisar, plem. Kriehuber, kterega g. načelnik zboru predstavi. Zapisnikarjem te seje izvoli se g. Dragotin Hribar.

Po odobrenju zapisnika zadnje skupščine z dne 12. junija 1797, št. 331, prednaša okrajni odbornik, g. dr. Ivan Dečko proračun okrajne blagajne za leto 1898 točko za točko.

Pri točki 5 proračuna zadevajoči 7% šolski donesek opozoruje g. c. kr. notar Lorenc Baš nato, da vsled preosnove v davčnih zadevah prihodnje leto na bode toliko davka predpisane, kakor je to vzel okr. odbor za podlago proračuna, ker se bode zemljiški davek znižal. Vsled tega okrajna blagajna ne bo dobila toliko doklad tem manj, ker so od osebnega in pridobinskega davka ne bodo pobirale doklade ter predlaga, da se naj prihodnje leto pobira mesto 26 najmanj 34% okrajnih doklad.

Te razprave vdeležijo se še gg. dr. L. Filipič, Dragotin Hribar, g. načelnik dr. J. Sernec, dr. Ivan Dečko in dr. Juro Hrašovec in se sprejme konečno predlog, g. dr. Ivan Dečko ta, da se ostane pri podlagi, ktero je postavil okrajni odbor.

Pri točki 6 proračuna doneski za zgradbe cest pride na vrsto točka 8 dnevnega reda o prošnji občine Vel. Pirešica za prevzete občinske ceste mimo Zaloga čez Gorico med okrajno cesto II. razreda.

Po daljši razpravi, ktere se udeležijo gg. Roblek, Baš, Fridrich, Hribar in dr. Dečko sprejme se predlog, g. dr. Dečko ta, da se dovoli občini Vel. Pirešica za posip na to cesto znesek po 500 gld. iz okrajne blagajne.

K točki 16 c sprejme se predlog g. Baša, da se dovoli štipendij za podkovske šole v Ljubljani in ne v Gradcu. Nadalje se dovoli, po predlogu g. Baša za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“ še 500 gld. v spomin 50letnice Njih Veličanstva presvitlega cesarja.

Kot različne subvencije dovoli med drugimi gospodu učitelju Žmavcu 50 gld., eventualno 10 gld. na mesec, in občini Novacerkev za popravilo občinske ceste 100 gld.

G. Baš predlaga še enkrat, da se doklade uvedejo po novem predpisu davka in naloži 35% okr. doklad, ker bode davek nižji, kateri predlog pa ostane v manjšini.

Proračun sprejme se potem z dohodki po 15.655 gld. 83 kr. in stroški po 55.233 gld. 03 kr. toraj s primanjkljajem 39.577 gld. 20 kr., kateri se naj pokrije s 26% priklado na direktne davke. Ta priklada znaša pri v celjskem okraju predpisanih davkih po 181.950 gld. 47 kr. — 39.507 gld. 12 kr. tako, da bi še manjkalo 70 gld. 08 kr.

Pregledovalcem računov za leto 1897. izvolijo se gg. Dragotin Hribar, dr. August Schurbi in Jakob Janič.

O prošnjah občin tega okraja za pobiranje več kot 20% doklad na direktni in več kot 15% na indirektni davek poroča okr. odbornik g. dr. Ivan Dečko in se dovoli po njegovem predlogu pobiranje teh doklad sledečim občinam:

	direktni	indirektni
Št. Jurij	30	20
Okolica Celje	25	—
Kalobje	60	—
Gotovlje	40	20
Žalec	35	—
Frankolovo	30	—
Št. Pavl	35	20
Škofjvas	30	—
Št. Peter	30	—
Šmartno	45	—
Dramlje	30	—
Št. Lorenc	38	20
Vel. Pirešica	30	20
Vojnik	60	—
Petrovče	—	20
Griže	45	20
Višnjavas	40	—
Novacerkev	21	—

O prošnji občine Vojnik za odobrenje pogodbe med občno in nemško posojilnico v Vojniku poroča g. dr. J. Hrašovec in predlaga, da se ta pogodba odobri, kar obvelja.

O vprašanju o potrebi okrajnega sodišča v Žalcu vname se daljša razprava, katere se vdeležijo gg. dr. L. Pifpič, Dragotin Hribar, dr. Juro Hrašovec, Fridrich in dr. Ivan Dečko in se sprejme konečno predlog g. dr. Hrašovec-a, da ima okrajni zastop proti tej prošnji ničesar ngovarjati.

V okrajni šolski svet celjski izvoli se na mesto odstopivšega g. c. kr. notarja L. Baša g. dr. Jos. Vrečko.

Prošnja občine Petrovče za odobrenje kupne pogodbe za neko sušilnico se po predlogu poročevalca g. dr. Hrašoveca odkloni.

Prošnje občin Petrovče in Kalobje, da si smete najeti posojila prva 6000 in druga 8000 gld. za šolske namene se po predlogu poročevalca, g. dr. Dečko-ta, odobrijo.

Med raznimi predlogi stavi c. kr. notar L. Baš predlog, da se pošlje c. kr. predsedništvu okrožnega sodišča v Celji sledeča prošnja:

„Visoko c. kr. predsedništvo okrožnega sodišča v Celji!

S 1. jan. 1898 spremeni se c. kr. m. del. okrajno sodišče v Celji v redno okrajno sodišče in pripravi bo za-nj nov uraden pečat, nov nasloven napis na hiši, in sploh nove zunanje oznamke njegovih uradnih prostorov.

Okrajni zastop prosi zaradi tega oslanjajoč se na člen 19 državnih osnovnih zakonov in na obstoječe in tudi za naprej v veljavi ostajajoče navedbe za rabo slovenskega jezika pri sodiščih, da visoko predsedništvo ukrene, da bode uradni pečat in vsi vnanji znaki c. kr. okrajnega sodišča v Celji tudi slovenski.

Ob enem usoja si okrajni zastop celjski opozarjati visoko predsedništvo, ki bode tudi zanaprej imelo dodeljevati celjskemu okrajnemu sodišču potrebne uradnike, na ogromne zaostanke

v odpravnihstvu tega sodišča. Visoko predsedništvo razvidi iz pregleda aktov, da se nahaja mnogokrat med dnevom rešitve in dnevom njene vročitve strankam doba čez šest tednov, da včasih celo čez tri mesece.

Pisarna c. kr. okrajnega sodišča namreč nima toliko pisarskih moči, kakor bi bile potrebne za tako mnoge sodniške opravke in tudi razglednost v sodniških zapisih vsled prepričlega števila pisarniških uradnikov ni zadostna.

Okrajni zastop celjski prosi za blagohotno vreditev omenjenih nedostatkov.“

Ta predlog se sprejme s pristavkom g. dr. Dečko-ta, da se pošlje enaka prošnja ob enem tudi c. kr. justičnem ministerstvu in pa predsedništvu c. kr. nadsodnije v Gradcu.

G. Hribar predlaga in utemeljuje naslednjo resolucijo:

„Okrajni zastop celjski izreka v svoji plenarni seji dne 18. decembra 1897 državnim poslancem desnice svojo popolno priznanje za njih korektno postopanje nasproti surovostim in ostudnem divjanju poslancev levice v državnem zboru. Pričakuje, da bode zveza med Slovani ostala trajna in nerazrušljiva tako zastopnikov, kakor narodov v svrhu izvajanja popolne enakopravnosti. Naroča načelniku okr. zastopa o tem sklepu obvestiti parlamentarno komisijo desnice.“

Ta resolucija sprejme se ednoglasno.

G. Franjo Roblek stavi predlog, da odpošlje tudi celjski okr. odbor v zadevi kužnih bolezni pri živini ednake prošnje na vlado, kakor sta jih sklenili tržka občina Krško in pa okr. zastop v Knittelfeldu.

Ta predlog se sprejme. Ker ni daljnih predlogov, zaključí g. predsednik sejo tričetrt na eno uro ter se zahvali vsem gg. okrajnim zastopnikom za njih trud.

Rojaki!

Bliža se pedesetletnica dneva, ko je Njegovo Veličanstvo naš presvitli cesar Franc Jožef I. zasedel prestol avstrijski. Pripravljati se je začelo za celo cesarstvo na proslavo tega imenitnega dogodka.

Ko je presvitli cesar zvedel, da mu name ravajo stavljati spomenike in na druge načine slaviti prevzvišeno Njegovo osebo, odklonil je to in izrekel željo svojega prebлагega srca, da se pedesetletnica Njegovega vladanja obhaja samo z dobrodelnimi napravami.

Rojaki! Mnogi in premnogi slovenski dijaki trpe za časa svojega šolanja hudo revščino, katera jim le pregostokrat vcepi kal hiranja in prerane smrti. Mnogo jih v revi celo omaga, da ne morejo šol nadaljevati in dovršiti. To je zguba za državo in za naš narod; kajti v pokrajinah, v katerih živijo Slovenci, primanjkuje vedno javnih uradnikov akademične izobrazbe, ki bi bili zmogni slovenskemu jeziku in mogli občevati z ljudstvom v njegovem jeziku.

Podpirati revne pa pridne slovenske dijake — po potrebi, in tako dolgo — da dobijo plačano javno službo, je torej dobro in blago delo, koristno za ljudstvo in državo.

Ustanoviti hočemo torej v stalen spomin petdesetletnice vladateljdomillega našega presvitlega cesarja štipendije za podporo takih revnih slovenskih dijakov.

Pozivljamo za to Vas, rojaki, ki imate čuteče srce za revščino bližnjega, da prinašate doneske za označeni namen. Pričakujemo pred vsem, da nobena posojilnica, noben občinski zastop, noben okrajni zastop in nobena hranilnica ne bo zaostala.

Najmanjši dar se, bo hvaležno sprejel. Oskrbeval bo denar, ki se naj blagovolno pošljati dr. Ivanu Dečku v Celju, kateri bo došle doneske vlagal začasno v „Južnoštajersko hranilnico v Celju“ in jih tudi v primernih dobah izkazoval v javnih listih spodaj podpisani odbor, kateri ima nalog, da ob svojem času konečno ustanovi štipendije.

Rojaki! Postavimo tako posvoje spominek presvitlemu cesarju, katerega vladarska modrost in premilaskrb za blagor njegovih narodov je omogočila tudi narodu slovenskemu to samostalno narodno življenje, katero sploh ima!

Pomožimo „marljivim“ pa revnim sinom svojim s temi jubilejskimi štipendijami njim samim v blagor ob enem pa v korist državi in narodu! Združimo po geslu presvitlega cesarja v to svrhu svoje moči in zbirajmo za take ustanove potreben zaklad, pod naslovom: „Spodnještajerski jubilejski zaklad“.

Bog živi, Bog ohrani nam presvitlega cesarja!

V Celji, dne 20. decembra 1897.

Odbor za nabiranje „Spodnještajerskega jubilejskega zaklada“:

Mihael Vošnjak, predsednik. Dr. Josip Serbec, predsed. namestnik. Franc Ogradi, opat, odbornik. Dr. Ivan Dečko, blagajnik. Lovro Baš, tajnik. Anton Hajšek, č. kanonik in dekan, odbornik. Dr. Josip Vrečko, odbornik. Ivan Krušič, c. kr. šolski svetnik, odbornik. Dragotin Hribar, odbornik.

Koledar.

Petek (24.) Adam in Eva. — Sobota (25.) Božič, Rojstvo Gospodovo. — Nedelja (26.) Štefan, mučenec. — Ponedelj. (27.) Janez, evangelist. — Torek (28.) Nedolžni otroci. — Sreda (29.) Tomaž Kantvar. David kralj. — Četrtek (30.) Nicefor, m. — Petek (31.) Silvester papež. Prvi krajec dne 30. ob 8. uri 25 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 27. decembra v Vitanju. Dne 28. dec. v Spielfeldu. Dne 29. dec. v Imenem (za svinje). Dne 30. dec. na Bregu pri Ptaju (za svinje).

Loterijske številke.

Trst 18. decembra 1897: 3, 37, 39, 18, 28
Linc „ „ „ 52, 6, 77, 64, 15

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las. — Cena 1 stekl. z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga

lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek
v Ljubljani,

Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Zaloga vseh domačih preskušanih zdravil, katera se po časopisih in cenikih priporočajo. Pošilja se na vse strani z obratno pošto. (210) 10—7

Na prodaj je zaradi družbinskih razmer mlin na štiri tečaje, stope in žaga četrt ure od kolodvora v Štorah pri Celju ob okrajni cesti. Poleg še en oral zemlje in gospodarsko poslopje. Vse v najboljem stanju. Vode je vedno dovolj in je torej posebno pripravno za kakšno tovarno. — Vse drugo poizve se pri upravnihstvu „Domovine“. (286) 3—1

Najnižje cene!

Pozor!

Čast mi je naznačiti sl. občinstvu, da sem dne 18. t. m. odprl svojo brivnico v dvorani v „Narodnem domu“. Slavnemu občinstvu se najtopleje priporočam za mnogobrojni obisk.

Ker sem po večih mestih, in samo pri boljših tvrdkah posloval ter si pridobil popolnoma sposobnost, kar se tiče brivskega obrta in stroke. Pripravljen sem slavn. občinstvu z dobro, okusno in hitro postrežbo zadovoljiti.

Imam veliko zalogo najfinjših, francoskih parfemov, milo vsake vrste, mazilo za lase in brke itd., veliko še drugih toaletnih reči. Veliko zalogo izdelanih lasulj, tudi sprejemam naročbe, ktere hitro in dobro izvršujem.

Velika zaloga gledaliških mask.
Za slovenske dijake znižane cene!

Z velespoštovanjem biležim se

Miroslav St. Cekorič.

Hitra in dobra postrežba.

K očijaža zanesljivega pri živini, z dobrimi spričevali sprejme takoj

PETER MAJDIČ

(298) v Celji.

Savinjska posojilnica v Žaleci
obrestuje hranilne vloge tudi po novem letu po 4½% brez odbitka novega rentnega davka.

Moric Rauch

steklar v Celji, Rotovške ulice št. 4.

Priporoča svojo naj ečjo zalogo vsakovrstnih steklenih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom, kakor tudi drugih steklenih izdelkov. Zalogo vsakovrstnih najfinjših oljnatih barv. Največjo izber zrcal in podob vseh velikosti v okvirjih in brez njih.

Posebno pa opozarja slavno občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo, kakor tudi od priprostitih do najkrasnejših namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.

Priporoča se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in sprejema vse v njegovo stroko spadajoče poprave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno.

Posebno opozarjam tudi na svojo bogato zalogo krasnih božičnih in novoletnih daril po jako nizkih cenah. (274) 5-4

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovca v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: hmelj, oves, pšenico, rž, ječmen, jabolke, hruške, divji in pravi kostanj, belice, (Preiselber) mališno šupo, suhe gobe, maline, bezgovo gobo, mecesno gobo, želod vsake vrste itd., sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah in tudi

strd ali med vsako množino po najvišjih cenah.

(159) 52-22 z veselošpovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

Mežnarija v Dramljah

se lahko nastopi dne 1. januarja 1898. Stanovanje prosto in prostovoljna berna, vinska in žitna. Mora biti samec.

(282) 3-3 Cerkveno predstojništvo v Dramljah.

V vsakem poštno-oddajnem okraji, v vsakej fari in po potrebi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“ Gradec, pošte restante. (137) 26-25

Lepa prilika.

Prodajam hišo v najboljšem stanu s krmo in mesarijo, z malim zemljiščem vred, ob glavni cesti iz Ptuja v Krapino v vinorodnih Halozah.

Franc Svenšek,

krčmar in mesar pri Novi Cerkvi pri Ptuj.

(284) 3-3

V najem

se da pri farni cerkvi sv. Vida hiša z obrtom za krmo in štacuno, t. j. od 1. prosinca t. l. takoj. Ta hiša je pri veliki cesti in oddaljena od postaje Grobelno 20 minut. — Pogoji se zvedo pismeno ali osebno pri posestniku Jožetu Znidar, St. Vid, pošta Šmarje pri Jelšah. (289) 3-2

Na prodaj

(290) 2-2

je posestvo in hiša z malim gospodarskim poslopjem in dva orala zemljišča, katero je zasajeno s sadnim drevjem. Pri hiši je gostilna tik komisijske ceste od Šoštanja v Mozirje, kupna cena 3.500 gld.

Več se izve pri upravištvo „Domovine“ v Celji.

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Uradne talarje

za gospode sodnike in odvetnike izdeluje najsolidnejše in najceneje

Josip Hočevvar

(273) 5-5 krojač v Celji.

Razglas.

Dne 28. decembra 1897. ob 11. uri predpoldne vršila se boče v Škalah v cerkveni hiši minuendo-licitacija za oddajo popravila cerkvenega stolpa in strehe. Stroški so preračunjeni na 2080 gld.

Pogoji licitacije se pri župnem uradu v Škalah pri Velenju uvidijo.

Cerkveni skladni odbor.

Ivan Schwarz m. p.

(280) 3-3

načelnik

Najnovejše stroje za pridelovanje ži-

vinske krme, kakor:

stroje za rezanje zmesi, reznice za repo in krompir, mline za drobljenje in mečkanje, za parjenje živinske piče, prenosljive štedilne kotlene peči z emajliranim ali neemajliranim vlačnim kotlom, stoječe ali vozeče, za kuhanje in parjenje živinske krme, krompirja, za mnoge kmetijske in domače potrebe itd. dalje

stroje za turšico lušiti (robkalnice), čistilne mline za žito, trijere-stroje izbiralnice, stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe in vozeče, izdeluje in razpošilja z jamstvom izvanrednega dela, pri najizvrstnejšem in najbolj pripoznanem izdelovanju (233) 10-6

Ph. Mayfarth & Comp.

c. kr. izrečno priv. tovarna za kmetijske stroje, livalnica za železo in parna kovačija

Dunaj, II. Taborstrasse 76.

Odklikovana z nad 390-timi zlatimi in srebrnimi svetinjami. Ilustrovani katalogi z mnogimi priznanimi pismi brezplačno. — Iščo se zastopniki in preprodalci.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi po novem letu uloge s 4%

brez odbitka novega rentnega davka.

(288) 3-2

Naznanilo.

„Južnoštajerska hranilnica“ v Celji obrestuje hranilne vloge kakor do sedaj tudi od novega leta 1898 naprej po 4 odstotke, brez da bi odtegovala rentni davek.

Nevzdignjene obresti pripisujejo se vsa kega prvega prosinca in prvega malegarpana h kapitalu.

(293) 7-2

Ravnateljstvo.

IVAN REBEK

umetni in stavbeni ključar

v Celji

Poljske ulice 14, (Feldgasse) v lastni hiši.

Priporoča se prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela pri stavbah hiš in drugih poslopih, osobito za cerkvena dela, katera se najlepši krasijo z lepim in umetnim ključavničarskim delom, kakor n. pr. kovane mreže za okna, različne okove za vrata, kovane predaltarske, nagrobne in vrtno ograje, različne svetilnike. Izdelujem železne vrata vseh slogov, različna štedilna ognjišča, katera imam tudi v zalogi.

Napeljujem vodovode in strelovode, hišne telefone in telefone. Prevzamem tudi vsa železna konstrukcijska dela bodi si: strehe, stopnice, cvetličnjake itd. itd.

— Vse po najnižjih cenah. — (40) 21

Načrti in proračuni brezplačno. — Za dobro delo jamčim.